

РЕШЕНИЕ

№ 6632

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7105** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ц. Т. П., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния й представител адв. О., срещу Решение от 15.04.2021 г., постановено по НАХД № 1438 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-024470/26.11.2019 г., издадено от началника на група към Отдел „Пътна полиция“ - Столична дирекция на вътрешните работи /ОПП-СДВР/, с което на Ц. Т. П. за нарушение на чл. 113, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност оспореното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Счита, че НП е съставено след изтичане на законоустановения преклузивен едногодишен срок от извършване на нарушението. Изтичането на едногодишния срок от извършване на нарушението, без в рамките на същия да е съставен АУАН и НП, според касатора води до невъзможност да бъде реализирана административно-наказателна отговорност на нарушителя. Претендира се отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не изпраща представител. Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“, редовно призван, не се представлява. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

На 08.10.2018 г. около 11:50 часа в [населено място], в района на кръстовището с [улица], Ц. Т. П. пресичала като пешеходец пътното платно при червен светлинен сигнал за пешеходците на светофарната уредба, отляво надясно спрямо посоката на движение на автомобила, с който било реализирано ПТП. В този момент Х. Г. Н. управлявал автомобил „П. 206“ рег. [рег.номер на МПС] по [улица] с посока на движение от [жк] към центъра на [населено място], като се движел в крайна дясна лента, за да предприеме маневра десен завой към [жк], когато забелязал, че П. тича по пътното платно. Предприел спасителна маневра вдясно, като задействал спирачната система на автомобила, но въпреки това реализирал ПТП с пешеходката П.. ПТП било посетено от св. Б. Г., който тествал водача на автомобила с техническо средство за употреба на алкохол, като пробата била отрицателна.

Съставен бил Констативен протокол № К-635 от 08.10.2018 г., както и протокол за оглед на местопроизшествие. В последния били отразени щетите по автомобила, а именно счупено челно предно стъкло. П. била транспортирана до ВМА за болнично лечение, като е било установено, че от ПТП ѝ е причинена средна телесна повреда.

Образувано е било ДП № 11369/2018 г. по описа на СДВР за престъпление по чл. 343, ал. 3, предл. последно, б. „а“, предл. 2, вр. с ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, предл. 3 от НК. От извършена автотехническа експертиза било установено, че Ц. П. пресичала пътното платно при червен сигнал на светофар за пешеходци. С влязло в сила постановление от 11.11.2019 г. на прокурор от СРП наказателното производство било прекратено по искане на пострадалата Ц. П., а материалите изпратени в ОПП – СДВР за ангажиране на административно-наказателна отговорност на пострадалата и водача на МПС.

На основание чл. 184, ал.5, вр. чл. 184, ал. 2, т. 2, пр. 1 от ЗДвП, началник на група към СДВР-ОПП е издал НП № 19-4332-024470/26.11.2019 г., с което на Ц. Т. П. от [населено място] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., за нарушение на разпоредбите на чл. 113, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Не са представени доказателства за връчване на НП на Ц. Т. П..

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан съставилия констативен протокол за ПТП.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 15.04.2021 г. по НАХД № 1438/2020 г., с което е потвърдил НП № 19-4332-024470/26.11.2019 г., издадено от началник на група към СДВР-ОПП, с което на основание чл. 184, ал.5, вр. чл. 184, ал. 2, т. 2, пр. 1 от ЗДвП на Ц. Т. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., за извършено нарушение на чл. 113, ал. 1, т. 3 от ЗДвП. За да потвърди оспореното НП, СРС е приел, че П. е извършила вмененото ѝ нарушение на ЗДвП умишлено, във връзка с

което правилно е била ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност без допуснати съществени процесуални нарушения довели до нарушаване правото ѝ на защита. Приел е, че НП е съставено в предвидените в чл. 34 от ЗАНН давностни срокове, като конкретния случа съставлява изключение от законовия принцип, че без издаден АУАН административно-наказателно производство не се образува, освен когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и то е препратено на наказващия орган. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 15.04.2021 г. по НАХД № 1438/2020 г., с което СРС е потвърдил НП № 19-4332-024470/26.11.2019 г., издадено от началник на група към СДВР-ОПП, с което на Ц. Т. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., за извършено нарушение на чл. 113, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Ц. Т. П., допустима жалба.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Настоящата съдебна инстанция не споделя изводите на районния съд относно приложението на чл. 36, ал. 2 ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора и е препратено на наказващия орган. Предоставената по силата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН правна възможност на АНО да състави наказателно постановление за нарушение, установено въз основа на събрани в хода на прекратено наказателно производство доказателства, му дава правомощие да извърши собствен анализ на тези доказателства и да постанови санкционен акт. В случай, че АНО установи наличието на данни за осъществено административно нарушение от лице, различно от това, срещу което се е водило наказателното производство, следва да укаже на компетентния контролен орган да състави акт за установяване на административно нарушение. В случая наказателното производство по ДП № 11369/2018 г. е водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 343, ал. 3, предл. последно, б. „а“, предл. 2, вр. с ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, предл. 3 от НК, а не срещу Ц. Т. П.. Доколкото хипотезата на санкциониране по чл. 36, ал. 2 ЗАНН е изключение от общото правило за образуване на административно-наказателно производство със съставяне на АУАН, то тази хипотеза може да се прилага единствено по отношение на лицето, срещу което се е водило наказателното производство, тъй като само това лице е имало възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата и да се защити по тях. За всяко друго лице,

независимо дали е участвало в наказателното производство в друго процесуално качество или не, не може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН и да се ангажира административнонаказателната му отговорност за нарушение, с фактите по което се запознава за първи път с издаденото наказателно постановление. Следователно, за ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора е било необходимо издаването на АУАН в сроковете по чл. 34 ЗАНН.

В обобщение, нормата на чл. 36, ал. 2, предложение второ от ЗАНН, не може да се тълкува разширително и изключенията касаят само хипотезите, в които лицето е било субект на наказателно преследване, в това му качество то е имало право и възможност да участва в производството по установяване на нарушението, в чието извършване е обвинено. Само и единствено в тези случаи може да се образува административно-наказателно производство без съставен АУАН и то при условие, че съставите на наказателната и административнонаказателната отговорност са напълно идентични и съответно отговорното лице е получило препис от прокурорския акт, от който да разбере в какво е обвинено. Неспазването на гаранциите за съответна на обвинението защита, е винаги основание за отмяна на НП. Несъставянето на АУАН, с който се повдига и предявява обвинение в извършване на административно нарушение, пряко негативно рефлектира върху правото на защита на наказаното лице. Налице са нарушения на административно производствените правила, ограничаващи правото на защита на касатора, поради което оспореното решение следва да се отмени и вместо него постанови друго с което се отмени НП.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 1, предл. последно и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Административен съд Софи-град, IV касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 15.04.2021 г., постановено по НАХД № 1438 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 състав

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 19-4332-024470/26.11.2019 г., издадено от началника на група към Отдел „Пътна полиция“ - Столична дирекция на вътрешните работи, с което на Ц. Т. П. за нарушение на чл. 113, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.